

Otroci v njegovi šoli so brali lepo glasno in umevno; kar so brali, so lepo razlagovali. Učitelj pa vprašanje tako določno in točno zastavlja, da otrok ne more drugače, kakor prav odgovoriti. Čez vse je pa učitelj pokazal svojo didaktično izurjenost pri številjenji. Otroci so naloge po več načinih izdelovali in pokazali, da so se prav temeljito naučili iz glave in s številkami števili. Kakor rečeno, ste šolski izbi veliko pretesni, in Cerknjani so postavili v sredi terga novo šolsko poslopje, dosti prostorno za šolo! le škoda, da so pri zidanji tega poslopja čisto pozabili na učitelje, kajti poslopje nima ničesar družega, kakor dve izbi za šolo. Prihodnje leto spomladi utegne se mladost preseliti v novo šolo; in potem bodo zanesljivo stari otroke bolj pridno v šolo pošiljali. Sej je vendar to nemogoče, da bi bili Cerknjani tako vnevarjeni za šolo, ker imajo tako skerbnega šolskega prednika in marljivega učitelja; vzrok slabega obiskovanja je le začasen. Pri novi šoli je tudi prostor za vertno šolo. Nadjamo se, da bo šola imela v prihodnje drevno šolo in razširjala po cerkniški fari sadjoreje, kar bi bilo za ta kraj sila sila koristno in potrebno; homci okoli Cerknici so goličane, le sim ter tje raste kakošen lešjev germ.

31. p. m. je bilo šolsko spraševanje v Begunjah pri Cerknici. V šolo vpisanih otrok je bilo 109. Učitelj je otroke posebno v številjenji izuril. Otroci so se tudi vadili petja in sadjoreje. — Kakor se vidi, so otroci v teh krajih zeló brihtne glave in lepih dušnih darov. Šola v Begunjah je novo poslopje, ali viditi je, kakor da bi bila stara kakih 100 let. Kdor je to poslopje stavil, ni imel prav jasno v glavi, zato pa je pri šoli toliko oken napravil, da otrokom kar pogled jemlje, kedar se solnce od popoldanje strani v šolo uprè.

Kratkočasnica.

Sosed: „Zakaj pa se sedaj v vročini ne hodite kopat, gospod učitelj?“

Učitelj: „Mi žep ne dovoli.“

Sosed: „Kako govorite, da vas ne razumim?“

Učitelj: „To je tako le: kedar se človek skoplje, je lačen in dvakrat več sné, kakor sicer; jaz pa imam v žepu komaj za eno jed denarja; tedaj se ne morem kopati.“

Novice.

Iz Maribora. 24. t. m. se bode tukaj obhajala slovesna beseda v spomin neumerlih zaslug Slomšekovih, pri kateri se bodo pele rajnkega mile pesmi. K tej besedi bodo gotovo hiteli vsi, katerim je Slomšek v blagem spominu.

Iz goriške nadškofje se „Tovarsu“ med drugim tudi to le piše: „Šola v Komenu na Krasu je čisto slovenska; dva učitelja, oče in sin tam podučujeta. Mnogo hvalevrednega se pripoveduje od mladega učitelja; naj mu to zvišuje gorečnost v njegovem poklicu! Slovenci po Krasu se verlo poganjajo za šolsko omiko. Soseske so si